

1. Bál v lapáku (Miki Ryvola)

1. $\overset{C}{\text{Hej, řekni nám, mládenče,}} \overset{F}{\text{vodkud sem jdeš,}} \overset{C}{\text{}} \overset{D^7}{\text{že smutný máš voči a}} \overset{G}{\text{jak tráva schneš,}} \overset{C}{\text{vždyť ty sem k nám}} \overset{B^b}{\text{patříš}} \overset{G^\#}{\text{jak žádnej jinej,}} \overset{G}{\text{jsou nás tu tři stovky,}} \overset{C}{\text{každěj nevinnej.}}$

R: $\overset{F}{\text{Jó, [; vzala to voda a}} \overset{C}{\text{život jde dál,}} \overset{G}{\text{dneska maj muklové}} \overset{C}{\text{v lapáku bál.]}}$

2. Já předloni do Friska vagónem jel
a na střeše hezoučkej flíček jsem měl,
ten breznák, co přišel, moc vošklivě řval,
tak drcnul sem do něj a čert si ho vzal.
3. Já dostal jsem žízeň a whisky chtěl pít
a splet' jsem si cestu a do banky vlít',
leč v sejfu jsem nenašel kořalky hlt,
chudáček pokladník měl z toho smrt.

R:

4. Já vod mládí už jsem zapomnětlivej,
tak poslyšte, mládenci, příběh tklivej,
jak jsem měl posledně vošklivej pech,
když jsem mu zapomněl kudlu v zádech.
5. Já farao jednou jsem v salónu hrál
a byl sem dost špatnej, ten chlap se mi smál,
a to neměl dělat, měl mizernej den,
von zvostal tam ležet a já přišel sem.

R:

6. Já, věřte mi nebo ne, jsem nevinnej,
za všechno může můj ksicht zločinnej,
že kradu prej koné, to bídná je lež,
když běžet chceš se mnou, tak, koníčku, běž.
7. Jó, láska je, mládenci, moc hezká věc,
jeden jen kejvne a hned spadne klec,
milovali jsme se pěknějch pár let,
pak jsem mu hodila do kafe jed.

R:

8.=1.

R:

2. Bedna vod whisky (Miki Ryvola)

1. $\overset{Ami}{\text{Dneska už mně fóry}} \overset{C}{\text{ňák nejdou přes pysky,}} \overset{Ami}{\text{stojím s dlouhou}} \overset{E}{\text{kravatou na bedně}} \overset{Ami}{\text{vod whisky,}} \overset{E}{\text{stojím s dlouhým}} \overset{C}{\text{vobjkem jak stároveň}} \overset{E}{\text{pinč,}} \overset{Ami}{\text{tu kravatu, co nosím,}} \overset{C}{\text{mi navlík' soudce}} \overset{E}{\text{Lynč.}}$

- R:** $\overset{A}{\text{Tak kopni do tý bedny,}} \overset{D}{\text{ať panstvo nečeká,}} \overset{E}{\text{jsou dlouhý}} \overset{A}{\text{schody do nebe}} \overset{E}{\text{a štreka}} \overset{A}{\text{daleká}} \overset{D}{\text{do nebeskýho}} \overset{E}{\text{baru,}} \overset{A}{\text{já sucho v krku mám,}} \overset{D}{\text{tak kopni do tý bedny,}} \overset{E}{\text{ať na cestu se dám.}}$
2. Mít tak všechny bedny od whisky vypítý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlastal bych tam s Bilem a chlastal by tam Ben.

R:

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R:

4. Když jsem štípnul koně a ujel jen pár mil,
nechtěl běžet, dokavád se whisky nenapil,
zatracená smůla zlá, zatracenej pech,
když kůň cucá whisky jak u potoka mech.

R:

5. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec, a whisky ani lok.

- R:** $\overset{A}{\text{Tak kopni do tý bedny,}} \overset{D}{\text{ať panstvo nečeká,}} \overset{E}{\text{jsou dlouhý}} \overset{A}{\text{schody do nebe}} \overset{E}{\text{a štreka}} \overset{A}{\text{daleká}} \overset{D}{\text{do nebeskýho}} \overset{E}{\text{baru,}} \overset{A}{\text{já sucho v krku mám,}} \overset{E}{\text{tak kopni do tý bedny!}}$

3. Cesta na Island (Miki Ryvola)

R: C G
Nechci vo něm slyšet, nechci nikdy vidět islandskej kraj,
 D G
mý šedivý vlasy mi za pravdu daj’.

1. G C
Až někdo ti, hochu, vo Islandu řekne,
 D G
svým koltem ho přikrej a buď na něj zlej,
 C
kdo slovíčko dobrý vo tom kraji cekne,
 D G
je dočista blázen, a ty se mu směj.

2. Kdo kanady prodřel v tom pohřebním koutě,
kdo šedivý vlasy z tý hrůzy teď má,
kdo viděl ty stíny, co do hrobu zvou tě,
ten třesoucím hlasem mi za pravdu dá.

R:
3. Jó, tenkrát v tom roce, co bylo to sucho,
chlap přišel a povídá úplnou báj,
že sežere z kojota syrový ucho,
esli nám neřekne, kde leží ráj.

4. Pak v prokletým vedru sme lesama táhli,
kde smrděj’ tůně a zrzavej mech
a stromy jak tráva, když na ně sme šáhli,
padaly na zem, to člověk by zdech’.

R:
5. Pak začaly kopce a šutráků fůry,
když jazyk nám votek’, jdem bez vody dál,
my cucali šťávu ze stromový kůry
a islandskej ďábel se z voblaků smál.

6. A večer, když ztahaný na zem jsme padli,
ty islandský zvířata divnej maj’ mrav,
přes kemp, kde ležíme jak kytky zvadlý,
stádo se přehnalo divokejch krav.

R:
7. Můj Bože, proč nedáš nám voddechnout chvíli,
proč trestáš nás pravici krutou a zlou,
tam v islandskejch horách to sténá a kvílí,
to ubohejch trempířů přízraky jdou.

8. Tak zašel tam jeden a ztratil se druhej
a ze skály padal a příšerně řval
a veselej Davy byl do rána tuhej,
až zvestal jsem samotnej uprostřed skal.

R:
9. Já za chvíli zdechnu, jen minuta zbejvá,
tak skončila cesta, moc dobře to vím,
a islandskej ďábel už prstem mi kejevá,
až zaleze slunce, já vovejdu s ním.

10. Ač není tu žádnej, kdo pro mě by plakal,
já jedinou radu chci nakonec dát,
kdyby vás někdo do Islandu lákal,
tak voprátku na krk a poslat ho spát.

4. Do ptačích ploutví a do rybích křídel (Miki Ryvola)

1. E^{maj7} $C^{\#}mi$ A C D
Tak snad abych šel, slečno,
 E^{maj7} $C^{\#}mi$ A $G^{\#7}$
krásný lži den mění ve skutečno,
 $C^{\#}mi$ H A $G^{\#7}$ $C^{\#}mi$ $Fdim$
mý vlaky chytneš stěží,
 $F^{\#}mi^7$
peříčka ptačí mi na cestu sněží,
 F^{maj7} E^{maj7}
bláznivý zvony mi cinkají z věží.

2. Teď buď rozumná slečna,
krám zavírám, a ty jsi jenom vděčná,
svou roli dohrál blázen,
nahoru do mraků vylítne rázem,
tvrdě a mizerně přistává na zem.

R: E^{maj7} E^{mi7}
Lhůta záruční po ránu končí,
 A C D E
ze slibů až pak voprejská lak,
 A $G^{\#7}$ $C^{\#}mi$
letět do mraků s bláznem se ztratit
 H^7 E^{maj7}
a víc se nevrátit,
 $F^{\#}maj7$
trapnej dotazník teď píšeme,
 F^{maj7} E^{maj7}
co se nehodí, to škrtneme.

3. Tak snad abych šel, slečno,
tvý přítulno mění se na netečno,
lásky jsem dobral příděl,
zbytek si uschovám, co bych se styděl,
do ptačích ploutví a do rybích křídel ...

5. Hejno vran (Wabi Ryvola)

1. F B^b
Když nad pasekou vzlétne hejno vran,
 F
hejno vran, hejno vran,
 B^b
je léta pel už dávno vyprodán,
 C^7 F
podzim se hlásí chladem jasných rán,
 B^b
v tom ránu prochází se sám a sám,
 C^7 F
kdo městu dávno sbohem dal.
 F A^7

R: Dmi
A tak se touláš trávou spálenou,
 B^b
nevíš, jak rozloučit se s létem,
 C^7 F
díváš se na krajinu vzdálenou,
 F
kterés’ dal celý život svůj.

2. Nad hlavou zakrouží ti hejno vran,
hejno vran, hejno vran,
a bílých hvězd je všude oceán,
přece si nepostavíš pod ně stan,
budeš spát pod širákem, jak tě znám,
i když už podzim přichází.

R:

6. Island (Wabi Ryvola)

1. Má zem je krásná jako stín červených borovic,
tam, kde je Island, hoří den jako knot voskovic,
hřímá zemí fjordů severák,
má země zpívá jako pták,
vím, že je příliš vzdálená, vzdálená, vzdálená.
2. Můj starý kompas na svou zem dávno už zapomněl,
jít za modrou střílkou nikdy jsem v pravý čas neuměl,
když září na obloze Velký vůz,
zpívám o své zemi smutný blues,
o zemi, kde roste jenom lišejník, jenom mech a lišejník.
3. Tam, kde můj otec míval dům z červených borovic,
vítr už odvál všechnen dým ze starých voskovic,
o tom, kde jsou lidé, co jsem znal,
o dívce, kterou jsem nikdy nepoznal,
jen staré ságy zpívají, zpívají, zpívají.

7. Já jsem tak líněj (Miki Ryvola)

1. Dole pod álejí, kousek od kolejí
sametovej flíček mám,
oblaka si plavou, kus drnu pod hlavou,
panebože, já se mám,
támhle za smetištěm jako mraveniště
šedý město rámusí,
ať si nohou trhne ten, kdo z města zdrhne,
poslouchat ho nemusí.

R: Jó, já jsem tak líněj, tak překrásně líněj,
a nejhezčí na tom, že nechci být jíněj,
jó, to se to válí, když sluníčko pálí,
za to mě veřejnost nepochválí.

2. Uspěchanej pane, co se s váma stane,
až budete v důchodu,
v pozlacený kleci bývá plno věcí
a funění do schodů,
žádná cesta rájem, jestli máte zájem,
měl bych pro vás dobrej tip:
co vám, sakra, brání válet se na stráni
a bejt na tom mnohem líp.

R:

8. Jarní kurýr (Miki Ryvola)

1. Dunění kopyt večer slýchávám,
údolím jarní kurýr jede k nám,
v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám,
ví, celej kraj to ví:
veze nám jaro v brašně sedlový.
2. Zase jdou krajem vánky voňavý,
vobouvám svoje boty toulavý,
dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty nezastaví,
mám boty toulavý,
ty ani kouzlem nezastaví.
3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
prošlapám cestu domů jarní travou,
víš, ty to dobře víš,
ty moje boty nezastavíš.

9. Mrtvej vlak (Hoboes)

1. Znáš tu trať, co jezdit po ní je tak zrovna k zbláznění,
v semaforu místo lampy svítěj' kosti zkřížený,
pták tam zpívat zapomněl a vítr jenom v drátech zní,
jednou za rok touhle tratí zaduní vlak pohřební.
2. Po koleji rezavý, tam, kde jsou mosty zřícený,
bez páry a bez pišťaly, kotle dávno studený,
nikdo lístky neprohliží, s brzdou je to zrovna tak,
s pavučinou místo kouře jede nocí mrtvej vlak.

R: Mrtvej vlak, mrtvej vlak nedrží jízdní řád,
dálku máš přece rád, nasedat,
neměj strach, ve skalách zaduní mrtvej vlak,
chceš mít klid, máš ho mít, už jede vlak.

3. V životě jsi neměl prachy, zato jsi měl řádnej pech,
kamarádi pochcípali v sakra nízkých tunelech,
že jsi zůstal sám a že jsi jenom hobo ubohej,
zasloužíš si za to všechno aspoň funus fajnověj.
4. Jednou vlezíš pod vagón a budeš to mít hotový,
kam jsi tímhle vlakem odjel, nikdo už se nedoví,
slunce tady nevychází, cesty zpátky nevedou,
ďábel vekslní přehodí a šraňky zvedne za tebou.

R: + už jede vlak, už jede vlak ...

10. Ohrada (Wabi Ryvola)

1. $\begin{matrix} E & & A \\ H^7 & & E \\ & & A \end{matrix}$
Ohrada se táhne krajem bůhvíkam,
mé stádo už nechce dále jít,
 $\begin{matrix} & & A \\ H^7 & & E \end{matrix}$
žízňím, a v láhvi jenom doušek mám,
nevím, co zítra budu pít.
- R:** $\begin{matrix} E & & A \\ H^7 & & E \\ & & A \end{matrix}$
Slunce žár k šílenství už mě dohání,
čert aby vzal tu zatracenou pláň,
 $\begin{matrix} & & A \\ E & & H^7 & & E \end{matrix}$
jen vítr zná mé osamělé volání,
zpívám si o stínu, který by byl jako dlaň.
 $\begin{matrix} & & E^7 & & A \end{matrix}$
Kolem oblaka prachu, a já touhu jedinou mám - domů,
 $\begin{matrix} E & & H^7 & & E \end{matrix}$
[: zpívám si o stínu, který by byl jako dlaň. :]
2. Ohrada se táhne krajem bůhvíkam
a kovboj, ten může jenom snít,
proč plání na koni jezdí sem a tam,
když vedrem nemůže ani klít.
- R:**

11. Pane bože, vod tý lásky zachraň nás (Miki Ryvola)

1. $\begin{matrix} C & & G^7 & & C \\ F & & C & & C \\ & & F & & C \end{matrix}$
Já šlapal jsem už dlouho a slunce jako pec,
mý břicho bylo prázdný, jó, zatracená věc,
[: u cesty chajda stála a holka se tam smála,
 $\begin{matrix} & & G^7 & & C & C^7 \end{matrix}$
a prej abych šel dál, a bum, a spadla klec. :]
- R:** $\begin{matrix} F & & Gmi \\ C^7 & & F D^\#dim Gmi C^7 \end{matrix}$
Dlouhej vlas, outlej pás, hubičky zas a zas,
 $\begin{matrix} F & & Gmi \end{matrix}$
pane bože, vod tý lásky zachraň nás,
ženská ti zlomí vaz, utíkej, dokud je čas,
 $\begin{matrix} C^7 & & F & C^7 & F G \end{matrix}$
každej chlap nám může k týhle písni zpívat druhej hlas.
2. A byla celkem milá a dalo se s ní žít,
jen fajfku zahodila a zakázala klít,
[: to vydržet se dalo, jen jediný mě štválo:
že od prvního dne jsem whisky nesměl pít. :]
- R:**
3. Jsem akorát tak starej, abych vám radu dal:
na ženskou jenom mrknout, a honem mazat dál,
[: ten, kdo se drápkem chytne a hned do toho vltne,
to není žádněj chlap, čert aby ženský vzal! :]
- R:**
- 4'. Že měla černý voči, tak jsem tam zůstal rád,
a že mě ráda měla, já ji měl taky rád,
byla to holka skvělá, jen jednu chybu měla,
že jenom kvůli ní nesměl jsem karty hrát.
- R:**

12. Předpověď počasí (Miki Ryvola)

1. $\begin{matrix} Dmi C & & Dmi F & & Dmi \\ F & & B^b & & F & & A^7 \end{matrix}$
Slyším kapky v listí hrát, teplej vítr začal vát,
je to jako loni v létě, samotnej na celým světě
 $\begin{matrix} Dmi C & & Dmi G B^b \end{matrix}$
viděl jsem tě na perónu stát.
2. Padaj' saze na vlasy, než nám odjezd ohlásí,
na kafe se budem skládat, z lógru na dně hrnku hádat
naší nový lásky počasí.
- R:** $\begin{matrix} F & & Cmi F & & Cmi \\ Dmi G & & C & & B^b \end{matrix}$
Tvoje oči medový lásky stav nám předpoví,
moje proměnlivá žena, nad láskou je zataženo,
 $\begin{matrix} A^7 & Dmi C & & Dmi G B^b & Dmi G B^b \end{matrix}$
v očích máš přeháňky dešťový.
3. Do půl roku, do rána láska je už dohraná,
léto teplý dávno není, jen mrznoucí mrholení,
předpověď zas byla vylhaná.
4. Jízdní řád se nemění, lásky mají zpoždění,
jak semafor nad krajinou, jak světýlko nad bažinou
vyhlížím tě, holka, k zbláznění.
- R:**
- R:**

13. Robinson Black (Miki Ryvola)

1. $\begin{matrix} C & & Ami C & & Ami \\ F & & C & & Ami C & & Ami \end{matrix}$
Vítejte do města k nám, barák v něm léta už mám,
pohřební ústav má nejlepší flek, majitel Robinson Black.
2. Mladej byl, život měl rád, našli ho u cesty spát,
voči mu zatlačil, k modlitbě klek' náš milej Robinson Black.
- R:** $\begin{matrix} F & & C & & Ami \\ F & & C & & Ami \end{matrix}$
Už kladiva tlučou pochod pohřební,
rakev už stloukaj' a bubny ti zní,
 $\begin{matrix} F & & C & & Ami \end{matrix}$
mladej jsi, hochu, byl, kdo by to řek',
 $\begin{matrix} C & & Ami \end{matrix}$
potkal tě Robinson Black.
3. Pod brodem hluboká tůň, smůlu měl, padnul mu kůň,
první pak na břehu cylindr smek' náhodou Robinson Black.
4. Na cestu poslední šel, laso kolem krku měl,
visel u rozcestí, ani necek', vodříz' ho Robinson Black.
- R:**
5. Nad pokrem vždycky se smál, poslední hru nevyhrál,
k ránu, když svítalo, derringer štěk', eso měl Robinson Black.
6. S vozem jel, kolem byl klid, najednou pod kola slít',
po zádech potůček krve mu tek', našel ho Robinson Black.
- R:**
7. Dobrou teď radu vám dám: nechoďte do města k nám,
přejde vás navždycky humor i vztek, až si vás vypůjčí Black.
- R:**

14. Samota (Wabi Ryvola)

1. E E^7 A E
 H^7 A
Do tváře čas mi hlubokou brázdou samotou vyrejval,
tělo je rozeschlej prám, když pluješ stále jen sám,
 H^7 E
co je ti platný, že jsi kapitán.
2. Do zrzavejch strun svýho banja dávno už jsem nezahrál,
že jsem byl stále jen sam, v srdci mám nejeden šrám,
život je tvrdej, i když jsi kapitán.
- R: E^7 A H^7 E $C^\#mi$
 A H^7 E
A tak vždy zůstaneš sám, nikdo ti nepoví,
jak máš žít, abys byl milován,
 E^7 A H^7 E $C^\#mi$
a tak vždy zůstaneš sám, a koláč medový
 A H^7 E
za tebe sní kapitán Korkorán.
3. Na tváři mech mám z dalekejš cest tam do hor a údolí,
z košile mám jenom cár, ze smečky zbylo psů pár,
co bude dál, mi nikdo nepoví.
4. V kapse mám prach vodřenej z mincí, který jsem prodělal,
já jenom samotu znám, tak, sakra, co dělat mám,
abych měl jednou na pořádněj flám.

R:

15. Tak ahoj (Wabi Ryvola)

1. C G F
 C G
Na Pacifik se náš vlak rítí a do tmy svítí
pár žhavejch vajglů cigaret,
 C G F
kamarád sehnal flašku pití, a kdo ji chytí,
 C G C
ten od ní nevodtrhne ret.
2. Už se nám tunel v zádech ztrácí, táhnem jak ptáci
na jih do Kalifornie,
možná tam pro nás mají práci, na týchle štaci
zřejmě se špatně nežije.
- R: C F G C
 F
Miami Beach a slunko zlatý, boys kudrnatý,
 C G
od léta klíč a nahý paty,
 C G
to je naše Kalifornie,
 C F G C
 F
tam budu žít a jenom zpívat, pít a holky líbat,
když budeš chtít, přijď se podívat,
 C G C
vlak ti jede v pátek, tak ahoj.
3. Na vekslech se nám vagón kývá, jen pár mil zbývá
do slunný Kalifornie,
hobo se pod vagonem skrývá, cesta ubíhá,
Lucie noci upije.
4. Zas kolem frčí známý místa a vlak se chystá,
že sjede z hor do údolí,
tulák je věčnej optimista, je duše čistá,
z dáleho oči nebolí.

R:

R:

16. Tereza - Osamělý město (Hoboes)

17. C (D)

1. Ten den, co vítr listí z města svál,
C D Emi
můj džíp se vracel, jako by se bál,
C D G
že asfaltový moře odliv má
C D E
a stáj že svýho koně nepozná.
G D
- R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
Ami Emi
řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
G D
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
Ami Emi
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
D G
naposled, naposled.
2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta, jinak nic?
- R:
3. Do prázdnějch beden zotvíranejš aut
zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru
válejš se černý klapky z klavíru.
- R:
4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosamělý město mlčící.

R:

18. Tunel jménem Čas (Hoboes)

1. E $G^\#mi$ E A
 Ami E F^7 H^7
Těch strašnejch vlaků, co se ženou kolejí tvejh snů,
 E $G^\#mi$ E A
 Ami E F^7 E
těch asi už se nezbavíš do posledních dnů,
a hvězdy žhavy uhlíků ti nikdy nedaj' spát,
tvá dráha míří k tunelu a tunel, ten má hlad.
2. Už kolikrát ses mašinfiry zkusil na to ptát,
kdo nechal roky nejhezčí do vozů nakládat,
proč vlaky, co si každou noc pod voknem laděj' hlas,
spolyká díra kamenná, tunel jménem Čas.
3. Co všechno vlaky vodvezly, to jenom pán Bůh ví,
tvý starý lásky, mladej hlas a slova bláhový,
a po kolejích zmizela a padla za ní klec,
co bez tebe žít nechtěla a žila nakonec.
4. A zvonky nočních nádraží a vítr na tratích
a honky-tonky piána a uplakaný smích
a písničky a šťastný mile na tulácký pas
už spolkla díra kamenná, tunel jménem Čas.
5. Než poslední vlak odjede, a to už bude zlý,
snad nákej minér šikovnej ten tunel zavalí
a veksl zpátky přehodí v té chvíli akorát,
i kapela se probudí a začne zase hrát.
6. Vlak v nula-nula-dvacetpět bude ten poslední,
minér svou práci nestačí dřív, než se rozední,
ten konec moh' bejt veselej, jen nemít tenhle kaz,
tu černou díru kamennou, tunel jménem Čas.

19. Tak už mi má holka mává (Hoboes)

1. Emi D C Emi
 D A Emi
Posledních pár minut zbejvá jen,
máš teplou dlaň, už se stmívá,
 D C Emi
těžký je říct, že se končí den,
 D A C E
vlak poslední vagón mívá.
- R: G F D
 Emi C A^7 D^7
Tak už mi má holka mává, ve vočích má slzy pálivý,
 G F D
život jde dál, to se stává, já to vím,
tak už mi má holka mává, výpravčí zelenou dává,
 Emi
tak jeď, jeď, jeď, tak jeď, jeď, jeď,
tak jeď, jeď, jeď, tak jeď.
2. Koleje jsou cejchem loučení,
holkám se ve vočích střádá,
smutek je šátek osamění,
co mužskejm na cestu mává.
- R:
3. Za zády zůstal mi pláč a smích
do tmy se můj vlak teď řítí
zmizela holka jak loňskej sních
a světla měst v dálce svítí.
- R:

20. Věřím (Wabi Ryvola)

1. Ami D G Ami
 $Edim$ H^7 Ami H^7
Věřím, až jarní déšť poslední spláchně z hořkejch let
a na dlaních z vyprahlejch dnů zůstane vyschlej amulet,
 Ami D G Ami
že nakonec jak ptačí křídla zašumí něhou v srdci mým
 $Edim$ H^7 (Ami) (H^7) Emi
tvůj měkkej hlas, co řekne mi, že zůstane už jenom s ním.
2. Věřím, že láska chutná tím víc, čím je jí míň,
tak už to je a písni svou na tomhle nic už nezměním,
jen mít na chvíli sílu zastavit okamžik a čas,
abych svůj den tak jako dřív nakonec zase nepropás'.
 A Emi A Emi
- R: Never more, never more, never more, never more.
3. Věřím, že lidi zlí často nemůžou v noci spát,
i když už vím, že svědomí se nechá schovat pod kabát,
věřím a věřit musím, že krivda krivdou zůstane,
i když jsi chlap a hořkost z ní podzimní vítr odvane.
4. Věřím v deštivej den, kdy už ti zbejvá jenom pít
a poslední cigáro máš a zvonek nechce zazvonit,
věřím, že nakonec za dveřma musí někdo stát,
protože čas je hroznej pán a nemusí se na nic ptát.
- R:
5. Věřím, že přijde den, kdy zůstane čas chvíli stát
a do polí tak jako dřív lidi se půjdou milovat,
pak snad přestane krákat ten starej havran ze zlejh hor
a nikdy víc neuslyším to jeho věčný „never more“.
6. Věřím, až přejde čas opilejh nocí, smutnejh rán,
přiletí pták a všechno zlý odnese oknem dokořán,
za ním chraptivým hlasem bude se ztrácet temnej chór,
až nakonec neuslyším to jeho strašný „never more“.
- R:

21. Vrbový houštiny (Miki Ryvola)

- *: Šlapu dál cestou dlouhou, šlapu dál cestou zlou.
 C Ami Emi Ami
1. Tam, kde cesta je, kdo to ví, v houštině vrbový,
 C A^7 Dmi G
v kořání voda zpívá písničky fajnový,
 C^7 F
táhnul jsem večerem, slunce zapadalo
 Ami E Ami
v dálavě za kopce modravý.
 Dmi Ami
- R: [: Šlapu dál, šlapu dál cestou dlouhou, cestou dlouhou,
 Dmi Ami (G^7)
šlapu dál, šlapu dál cestou zlou, cestou zlou. :]
2. Tam, kde ve skalách vítr hrál, malej se palouk smál,
tam stará chajda stála, k ní jsem se cestou dal,
za voknem, co to nevidím, holka jako růže,
navěky cestě jsem „sbohem“ dal.
- R:
3. Tam, jak skála je nad vodou, nad vodou studenou,
do mechu kosti složím pod širou voblohou,
sám volnej jako pták, na nebi hvězdy kvetou,
měsíc svítí mi nad hlavou.
- R:
4. Tam, kde cesta je, kdo to ví, v houštině vrbový,
v kořání voda zpívá písničky fajnový,
sedávám s večerem, písničku smutnou zpívám
o cestě za kopce modravý.
- R: [: Šel bych dál, šel bych dál cestou dlouhou, cestou dlouhou,
šel bych dál, šel bych dál cestou zlou, cestou zlou ... :]

22. Vodjízďím (Wabi Ryvola)

1. $\begin{matrix} Dmi & Gmi & C & F \\ Zas & žloutne & zem & a & stromy & svlíkaj' & listí, \\ Gmi & Dmi & E & A \\ rána & jsou & kalný & a & slunce & nezná & stín, \\ Dmi & Gmi & C & F \\ blíží & se & den, & kdy & nejste & si & moc & jistý, \\ Gmi & Dmi & A & D \\ až & vlak & zahouká, & že & nevodjedete & s & ním. \end{matrix}$
- R: $\begin{matrix} D & G \\ Vodjízďím & a & za & sebou & mám & babí & léto, \\ A & D \\ vodjízďím & a & barvy & sbírám & do & vočí, \\ & & & & & G \\ vodjízďím & a & vůbec & nevím, & k & čemu & je & to, \\ A & D \\ vodjízďím, & a & nikdo & se & nevotočí, \\ & & & & G \\ vodjízďím & a & nemám & ani & zdání, \\ A & D \\ co & je & tam, & kam & supí & ten & můj & vlak, \\ & & & & & G \\ vodjízďím & a & mám & jediný & přání, \\ A & D \\ vrátit & se & zas & zpátky & jak & na & jaře & pták. \end{matrix}$
2. Vlak nečeká na slunce zimomřivý,
šátek je bílej a holka nezná pláč,
pár drsnejch slov, a všechno je hned jiný,
kouř z cigaret, a je z tebe zas rváč.
- R:
3. Rok chodí sám jak barvy v kalendáři,
má noci chladný a sem-tam bílej den,
jak starej strom nosí počasí v tváři,
léto je pryč a jaro za rohem.
- R:
- R: $\begin{matrix} A & D \\ + & vrátit & se & zas & zpátky & jak & na & jaře & pták, \\ C & D & C & D & C & D \\ vodjízďím, & vodjízďím, & vodjízďím, \\ C & D & C & D & C & D \\ vodjízďím, & vodjízďím, & vodjízďím & \dots \end{matrix}$

23. Ze všech chlapů nejšťastnější chlap (Hoboes)

- *: $\begin{matrix} Dmi & Ami \\ To & znám, & to & dobře & znám, & znám, & znám, \\ E^7 & Ami \\ na & kolejích & nejsem & nikdy & sám. \end{matrix}$
1. $\begin{matrix} Ami \\ Shejbní & hlavu, & kamaráde, & tunel & před & námi, \\ Dmi \\ veksle & tlučou, & píšťaly & řvou, & zvonce & vyzvání, \\ E^7 \\ v & boudě & dobrej & mašinfira & nejní & žádněj & srab, \\ Ami & Dmi & E^7 & Ami \\ i & v & tom & dešti & sazí & jsem & ten & nejšťastnější & chlap, \\ E & E^7 & Ami \\ jó, & ze & všech & chlapů & nejšťastnější & chlap. \end{matrix}$
2. Když z komína vod mašiny letí černej dým,
na tom světě jenom jednu věc na tudy vím,
na tom světě širokým věc jednu jistou mám,
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
jó, chudej hobo není nikdy sám.
- R: $\begin{matrix} Dmi & Ami \\ To & znám, & to & dobře & znám, & znám, & znám, \\ E^7 & Ami \\ na & kolejích & nejsem & nikdy & sám, & sám, & sám, \\ Dmi & Ami \\ to & znám, & to & dobře & znám, & znám, & znám, \\ E^7 & Ami \\ na & kolejích & nejsem & nikdy & sám. \end{matrix}$
3. Za zádama Frisco, semafor je zelenej,
vlak to žene do tmy jako bejček splašenej,
radujte se, občánkové, hoboes jedou k vám,
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
jó, chudej hobo není nikdy sám.
4. Pod zádama uhlí mám a deku dřavou,
místo lampy večerní jen hvězdy nad hlavou,
navečer jsem do vagónu zalez' jako krab,
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.
- R:
5. Viděl jsem ji u pangejtu vedle dráhy stát,
usmála se, zamávala, z vagónu jsem spad',
jářku: hallo! Sklopí voči, udělá to „klap“,
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

6.=2.

R:

24. Zvláštní znamení touha (Wabi Ryvola)

1. $\begin{array}{ccc} \text{Ami} & & \text{Dmi}^7 \\ \text{E}^7 & & \text{Ami} \\ & & \text{Dmi}^7 \\ & & \text{C} \\ & & \text{A} \end{array}$
Zase vidím za soumraku na pozadí šedejch mraků
mlčenlivej zástup kamarádů,
siluety hor a stromů, starejch opuštěnejch lomů
blíží se s duněním vodopádů.
 $\begin{array}{ccccccc} \text{A} & & \text{Dmi} & \text{G} & & & \text{C} \\ \text{Ami} & & \text{Dmi}^6 & \text{Ami} & \text{E}^7 & & \text{Ami} \end{array}$
Táhnou krajinou strží a tůní, muži z Shakespearových sonetů,
postavy divnejch tvarů a vůní, přízraky červenejch baretů.
- R:** $\begin{array}{ccc} \text{C} & & \text{Emi} & \text{Ami} & & \text{E} \\ \text{F} & & \text{Dmi} & \text{A} & & \end{array}$
Zvláštní znamení touha, loukám prostřenej stůl,
dálka ruku ti podá, chleba a sůl,
 $\begin{array}{ccc} \text{C} & & \text{Emi} & \text{Ami} & & \text{E} \\ \text{F} & & \text{Dmi} & \text{A} & & \end{array}$
zvláštní znamení touha, v nohách tisíce mil,
obzor kdo v očích nemá, nic nepochopil.
2. Do šedejch dnů a roků duní rytmus těžkejch kroků,
vichřice a snih je doprovází,
maskovaný kombinézy po všech armádách, co lezly
úbočima našich hor a strání.
Táhnou krajinou podivný stíny, muži z Shakespearových sonetů,
za nechtama smutek rodný hlíny, přízraky červenejch baretů.

R:

1.	Miki Ryvola	Bál v lapáku	1
2.	Miki Ryvola	Bedna vod whisky	1
3.	Miki Ryvola	Cesta na Island	2
17.	D	C	5
4.	Miki Ryvola	Do ptačích ploutví a do rybích křídel	2
5.	Wabi Ryvola	Hejno vran	2
6.	Wabi Ryvola	Island	3
7.	Miki Ryvola	Já jsem tak línej	3
8.	Miki Ryvola	Jarní kurýr	3
9.	Hoboes	Mrtvej vlak	3
10.	Wabi Ryvola	Ohrada	4
11.	Miki Ryvola	Pane bože, vod tý lásky zachraň nás	4
12.	Miki Ryvola	Předpověď počasí	4
13.	Miki Ryvola	Robinson Black	4
14.	Wabi Ryvola	Samota	5
15.	Wabi Ryvola	Tak ahoj	5
19.	Hoboes	Tak už mi má holka mává	6
16.	Hoboes	Tereza - Osamělý město	5
18.	Hoboes	Tunel jménem Čas	6
20.	Wabi Ryvola	Věřím	6
22.	Wabi Ryvola	Vodjíždím	7
21.	Miki Ryvola	Vrbový houštiny	6
23.	Hoboes	Ze všech chlapů nejšťastnější chlap	7
24.	Wabi Ryvola	Zvláštní znamení touha	8